

בְּהַרְגֵּל וְעַתָּה

סֵפֶר
אֵשֶׁר הָיָה
לְאֵלֵינוּ

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א
שבת קודש פרשת כי תצא, שנת תשפ"ב לפרט קטן,
בווליאמסבורג יע"א, בשלש סעודות.

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

צו באקומע ווענגערדיך

דעם ספר

ביטע שרייבט צו:

smbreslev1212@gmail.com

קרית ברסלב ליבערש - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנחל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

צו השן רי
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א

רושט:

קול ברסלב
212.444.9191

הזיוק פאר אידישע שטוב
212.444.9199

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגראוו

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolsen Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

גרעס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

בניית השבוע הנמר

דברות קודש שזכינו לשמוע מפי
ראש הישיבה שליט"א
שבת קודש פרשת כי תצא, שנת תשפ"ב לפרט קטן,
בוויליאמסבורג יע"א, בשלש סעודות.

שבת קודש פרשת כי תצא, שנת תשפ"ב לפרט קטן, שהה ראש הישיבה שליט"א בויליאמסבורג יע"א. בסעודה שלישית לימד ראש הישיבה שליט"א מתוך הספר הקדוש חיי מוהר"ן, סימנים תג, תד, תה.

ממה שאמר רבינו על גודל הענין להיות אצלו על ראש השנה רבינו הקדוש אומר בחיי מוהר"ן סימן תג:

ראש הישיבה שליט"א פתח ואמר: אנחנו עומדים כעת לפני הראש השנה של רבינו, נלמד קצת

גודל יקרת ראש-השנה שלו

כְּרוֹז, שְׁכַל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ, וּמִקְרָב אֱלֹו, יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצֵלוֹ, לֹא יִחְסַר אִישׁ. וּמִי שֶׁזִּוְכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, אֲכָלוּ מְעַדְנִים וּשְׂתוּ מִמֵּתְקִים, כִּי חֲדוֹת ה' הֵיא מְעַזְבֶּם (נְחֵמִיה ח), תֹּאכְלוּ וּתְשַׂתּוּ מְעַדְנִים כִּי הַשְׂמֵחָה שֶׁל הַשֵּׁם זֶהוּ הַחֲזוּקָה שֶׁלְכֶם וְזֶה נֶאֱמַר עַל רֹאשׁ-הַשָּׁנָה.

רבינו אָמר, הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיא פְּלֵא אֲצֵלִי, מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי, שְׂיִהְיוּ כָּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֵנִי מִתְפַּלֵּא עַל הַתְּלַמִּידִים שֶׁלִּי שֶׁמֵּאִמִּינִים בִּי וּמְקוֹרְבִים אֵלַי, לְמָה שֶׁלֹּא יַעֲוֹרוּ אֶת הָאֲנָשִׁים שֶׁלִּי שִׁיגִיעוּ אֵלַי לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֵר. כִּי כָּל עֲנָן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְבִינוּ צִיּוּוֹה וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת

חיי מוהר"ן סימן תד:

אִם לֹאֲכַל אִם שְׁלֹא לֹאֲכַל, אִם לִישֵׁן אִם שְׁלֹא לִישֵׁן, אִם לְהִתְפַּלֵּל אִם שְׁלֹא לְהִתְפַּלֵּל (רְצוֹנוֹ לֹאֲמַר שְׁלֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹנֶה כְּרְאוּי), אִךְ וְרַק שְׂתִּהְיוּ אֲצֵלִי עַל רֹאשׁ-הַשָּׁנָה יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה. וְאָמַר בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְּנֵנּוּ בְּזוֹ הַלִּשׁוֹן: "יֵא עֲסִין נִיט עֲסִין, יֵא שְׁלֹאֲפִין נִיט שְׁלֹאֲפִין, יֵא דְאוּוִינְעֵן נִיט דְאוּוִינְעֵן, אֲבִי דוּ זְאֻלְסֵט בִּי מִיר זִיין אוֹיף רֹאשׁ-הַשָּׁנָה", כּוֹתֵב

אֶחָד אָמַר לְפָנָיו, שְׂהִיָּה נִיחָא לוֹ יוֹתֵר לְהִיּוֹת אֲצֵלוֹ עַל שַׁבַּת תְּשׁוּבָה וְלֹא עַל רֹאשׁ-הַשָּׁנָה, כִּי אֵין לוֹ מְקוֹם לַעֲמֹד שָׁם בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְגַם אֵין לוֹ אֲכֻסְנִיָּא טוֹבָה לֹאֲכַל וְלִלּוֹן, וּמִחֲמַת זֶה דַּעַתּוֹ מְבַלְבֵּלֵת מְאֹד וְאֵינוֹ יְכוֹל לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹנֶה, עַל-כֵּן הִיָּה טוֹב לְפָנָיו יוֹתֵר לְהִיּוֹת אֲצֵלוֹ בְּזִמְן אַחַר וְלֹא בְּרֹאשׁ-הַשָּׁנָה. הַשִּׁיב לוֹ רְבִנוּ זְכוּרֵנוּ לְכַרְכָּה בְּזוֹ הַלִּשׁוֹן.

בְּכֹנֶה בְּכָלֵל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ עַל
רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה, מִמָּה שֶׁהָיָה מִתְפַּלֵּל
בְּבֵיתוֹ).

רבי נתן: (וּבְאֵמַת כָּל דְּבָרִים אֱלוֹ
הַנֵּ"ל הֵם רַק דְּמִיּוֹנוֹת וּפְתוּיִים שֶׁל
הַבַּעַל דְּבָר, כִּי תוֹדָה לְאֵל נִרְאָה
בְּחוּשׁ שֶׁעַל־פִּי הָרַב מִתְפַּלְּלִין יוֹתֵר

מניעות מבחון

מאנשים אחרים, - אי אפשר להגיד
שזה כלום, כי זה מניעות קשות,
גם אני עברתי את זה, אבל אפשר
עדיין לעבור את זה בקלות.

בהתלחה חושבים שהכל תלוי
באנשים, חושבים: 'מה אנשים
הולכים להגיד עלי', גם לי היה
את זה, חשבתי שהעולם הולך
להתמוטט אם אני אסע לאומן...
כשהגעתי לרבינו התברר לי שזה
דמיון גדול, יזרקו אותי פנימה
והחוצה - זה הכל דמיונות. אבל
אי אפשר להגיד לאדם - יש לך
דמיונות.

כל הטענות שרבינו מביא כאן,
שקשה להגיע אליו על ראש השנה
כי אי אפשר להתפלל כראוי ואין
איפה להתאכסן וכו', כל הדברים
האלו עוברים על כל אחד, ורבינו
אמר: "יא עסן - נישט עסן,
יא שלאפן - נישט שלאפן, יא
דאווענען - נישט דאווענען, אבי
זיין ביי מיר אויף ראש השנה". [אם
לְאָכַל אִם שְׁלֹא לְאָכַל, אִם לִישֹׁן אִם
שְׁלֹא לִישֹׁן, אִם לְהַתְפַּלֵּל אִם שְׁלֹא
לְהַתְפַּלֵּל, אָף וְרַק שְׁתִּהְיֶה אֶצְלִי עַל
רֵאשִׁי-הַשָּׁנָה יְהִיָּה אִיךָ שִׁיְהִיָּה].

כל אלו שיש להם מניעות שידעו,
שכל זמן שיש מניעות מבחון,

הוא מוכר עוגות דבש...

לרבינו? "אז הוא ענה לי שהוא
פתח מאפיה, ובערב ראש השנה
הוא מרוויח את עיקר הכסף שלו,
כי הוא מוכר עוגות דבש... אני
מסתכל עליו: בגלל זה אתה לא
מגיע לרבינו?! עדיף שתמכור את
העסק שלך, תפתח עסק אחר, כדי
שתוכל להגיע לאומן. ככה זה, לכל
אחד יש את הבלבולים שלו.

אצל כל אדם המניעה מסוג
אחר, אצל אחד זה כסף, אי, מה
לא עושים בשביל החיים, ראש
השנה הרי הולכים לשפוט אותך,
את אשתך, את הילדים שלך למשך
שנה שלימה! אחד לא יכול לנסוע
בגלל העסקים. היה לי חבר שהיה
מגיע כל שנה לרבינו, עד ששנה
אחת הוא הפסיק להגיע, שאלתי
אותו: "למה אתה לא מגיע יותר

מניעות מבפנים

עם טענות 'הייתי שנה שעברה באומן והייתה לי שנה קשה', או 'מה יש לי מהלימוד והתפילה שלי זה בין כה לא עוזר לי, אני עדיין ממשיך להתייגע עם הבעיות שלי', אבל 'לב נשבר' הכוונה לשפוך את הלב אל השם, להתחנן אל השם: "רבונו של עולם הייתי בראש השנה באומן תוציא אותי מהצרה שלי", "רבונו של עולם אני מנסה ללמוד ולהתפלל תוציא אותי מהצרה שלי".

אחר כך יש מניעה הרבה יותר קשה, מבפנים, מהאדם עצמו, מתחילים להגיע לאדם בלבולים: 'מה יש לי לנסוע לרבינו, כבר הייתי שנה שעברה וזה לא עזר לי שום דבר, עדיין הייתה לי שנה קשה', האדם נכנס לעצבות ומרה שחורה. שאלו פעם את רבינו מה החילוק בין לב נשבר לעצבות ומרה שחורה, דכאון, דכרוך, ענה רבינו (שיחות הר"ן, סימן מב) עצבות זה להיות ברוגז על השם, להיות

מדוע אתה תולה את הצרות שלך באומן?!

חולה", אמר רבינו (שיחות הר"ן, סימן רחצ): מדוע אתה מקשר בין החולי שיש לו למצוות שהוא עשה, אם כבר תתלה את זה בעבירות, אולי בגלל שהוא לא שומר על עיניו, הוא נופל בעבירות - זה מביא לו את החולי?! - למה אתה תולה את הצרות שלך באומן?! אם היה לך שנה קשה זה אומר שאתה צריך לחזור בתשובה.

בערב יום כיפור האחרון של חיו של רבינו בשנת תקע"א, היה סיפור אצל רבינו, שאחד מאנשיו של רבינו הגיע לבקש ברכה, שהוא מאוד חלש ויש לו יסורים גדולים. בשעה שהוא סיפר את זה לרבינו, עמד שם אחד שהכיר את האדם הזה, חבר שלו, והוא אמר לרבינו: "שרבינו יידע, שכל מה שעובר עליו זה בגלל שהוא הולך למקווה, זה עושה אותו

מטוס, רכבת ואוטובוס

מוהר"ן, סימן תו): "בראש השנה אני יכול לתקן, אפילו את מי שאני לא יכול לתקן במשך כל השנה", אז אנחנו נוסעים לרבינו כמה קשה שזה רק לא יהיה, עם מטוס, רכבת ואוטובוס, העיקר להגיע לרבינו הקדוש על ראש השנה.

השנה הנסיעה לאומן קשה, אבל אם מתבוננים, הרי אין לנו שום השגה מה קורה למעלה בשמים עם הנשמה, זה הרי רחמנות כל כך גדולה על הנשמה, היא עולה למעלה לשמים והיא נעה ונדה מאות ואלפי שנים, וכאן יש צדיק שהבטיח (חיי

חיי מוהר"ן סימן תה

מֵהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם
כְּלַכֶּם בְּיַדְאֵי תְלוּיִן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה
שְׁלִי, אֲלֵא אֲפִילוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ
תְלוּי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי.

רבינו הקדוש עָנָה וְאָמַר, הָרֵאשׁ
הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שְׁאִין הַדְּבָר הַזֶּה
בִּירְשָׁה מְאֹבֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
נִתֵּן לִי זֹאת בְּמִתְנָה - שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ

אפשר ללוות כסף

בעצם אפשר כבר להניח בצד כסף
וללכת לאסוף כסף כבר מתחילת
השנה, אבל אפילו ברגע האחרון
אפשר עדיין ללכת לאסוף כסף.

צריך לבקש מהשם שנוכל
להתגבר על כל המניעות
והבלבולים שיש להגיע לרבינו.
ואם אין כסף אפשר ללוות כסף.

כולם רוצים לנסוע לאומן

כולם רוצים לנסוע לאומן, רק כל
אחד והמניעות שלו שהוא לא
יכול לנסוע, יכול להיות שתמצא
בדיוק משהו שרוצה לנסוע, ההוא
יגיד לך: "אני כל כך רוצה לנסוע
לאומן, רק יש לי מניעות, אני רוצה
לשלם לך את הכרטיס טיסה שלך,
כך יהיה לי חלק בנסיעה שלך
לאומן".

כבר הייתי שותף הרבה פעמים
לאברכים שעשו את העצה, במקום
ללוות כסף, הם הולכים לבתי
כנסת ומבקשים: "אתה יכול אולי
לתת לי צדקה כדי שאוכל לנסוע
לאומן?" אתה תראה איך שאחד
יגיד לך: "לא", והשני יתן לך
שטר של חמישים, או מאה. כלפי
חוץ זה נראה 'למי יש עם ברסלב?'
אבל בשקט כולם חיים מרבינו,

להרגיע את האבא והאמא

אנשים שכבר נסעו וחזרו בריאים
ושלמים. רק צריך להתפלל שהכל
יעבור בשלום.

השם יעזור שנוכה להיות אצל
רבינו בראש השנה. והשם יעזור
שנציית לרבינו כך יהיו לנו חיים
יפים, אמן.

אברכים מספרים לי שההורים
שלהם מתקשרים אליהם כל
יום לשאול: "אתה נוסע השנה
לאומן?! זה הרי סכנה בגלל
המלחמה עם רוסיה!" צריך
להרגיע את האבא והאמא, את
החם והחמות, שזה לא סכנה, יש